

Felnőtt bibliaóra – 2020. április 28.

Előfóhász: „Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek. (IKor 9, 24) Ámen.

Kezdő ének: 264. dicséret: „Áldjad én lelkem a dicsőség erős Királyát...”

Előima

Köszönjük Megváltó Jézusunk, hogy hordozol bennünket. Dicsőítünk, hogy mi a tied lehetünk. Te hűséges vagy az életben és a halálban, ezért ebben az órában is Nálad keresünk oltalmat. Te látod, hogy milyen mélyen vagyunk, és milyen magasságokat járunk meg. Áldjuk szent neved, hiszen Te feloldod bilincseinket, hogy szabadok legyünk. Kérünk, adj nekünk most is Magad mellett szabad időt a vallástételre, a bűnvallásra, hogy minden utcában és házban, ahol Igéddel foglalkoznak, Nevedre dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás szálljon. Abbá, Atyánk! Magasztalunk a kapcsolatért népeddel, hogy a távolság ellenére a szívek és a lelkek közelednek. Ragyogtasd ránk orcádat – kérünk –, hogy ebben a csendben megérezzük fényességed melegét, hogy mindig láthassunk és higgyünk Benned. Dicsőség legyen Neked, hogy a földön Általad békesség terem. Add meg nekünk ezt most, itt, és majd egykor az örökkévalóságban Veled, ki egyszülött Fiadat küldted értünk, hogy Megváltónk legyen. Értesd meg velünk az Igét Szentlelked ereje által, mert csak Te vagy értelmünk Megvilágosítója és életünk Bölcsessége. Ámen.

Textus: Józsué könyve 23. fejezet

Hosszú idő telt el azután, hogy az Úr nyugalmat adott Izraelnek minden ellenségétől körös-körül. Józsué is megvénült, megöregedett. Ekkor összehívta Józsué egész Izráelt, annak véneit, családfőit, bírjait és elöljáróit, és ezt mondta nekik: Én megvénültem, megöregedtem. Láttátok mindazt, amit Istenetek, az Úr tett értetek ezekkel a népekkel, hiszen Istenetek, az Úr harcolt értetek. Látjátok, kisorsoltam törzseitek között az itt maradt népek birtokát, meg azokét a népekét is, amelyeket kiirtottam a Jordántól a nagy tengerig napnyugaton. Istenetek, az Úr maga szorítja és űzi ki őket előletek, hogy birtokba vegyétek földjüket, ahogyan megígérte nektek Istenetek, az Úr. Legyetek azért igen erősek, hogy megőrizzétek és megtartsátok mindazt, ami meg van írva Mózes törvényének könyvében! Ne térjete el attól se jobbra, se balra! Ne keveredjete össze ezekkel a népekkel, amelyek itt maradtak köztetek. Isteneiknek a nevét ne említsétek, ne esküdjetek rájuk, ne tiszteljétek őket, és ne boruljatok le előttük! Ragaszkodjatek viszont Istenetekhez, az Úrhoz, ahogyan a mai napig tettétek! Nagy és erős népeket űzött ki előletek az Úr. Előttetek azonban senki sem állhatott meg mindmáig. Egy közöletek elűz ezret,

mert Istenetek, az ÚR harcol értetek, ahogyan megígérte nektek. Azért nagyon vigyázzatok magatokra, és szeressétek Isteneteket, az Urat! Mert ha mégis elfordultok tőle, és ha ezeknek a népeknek a maradékaihoz ragaszkodtok, amelyek itt maradtak köztetek, ha összeházasodtok és összekeveredtek velük, ők meg veletek, akkor tudjátok meg, hogy nem űzi ki többé Istenetek, az Úr ezeket a népeket előletek. Sőt, törre és csapdává lesznek számotokra, oldalaton ostorrá, szemetekben pedig tövisékké, míg ki nem pusztultok erről a jó földről, amelyet Istenetek, az Úr adott nektek. Én most már elmegyek azon az úton, amelyen minden földi ember elmegy. Ismerjétek el teljes szívetekkel és teljes lelketekkel, hogy nem vezett el egyetlen szó sem azokból az ígéretekéből, amelyeket megígért nektek Istenetek, az Úr. Mind beteljesedett rajtatok, nem vezett el abból egy szó sem. De ahogyan beteljesedett rajtatok mindaz az ígélet, amelyet Istenetek, az Úr megígért nektek, úgy fogja beteljesíteni rajtatok az Úr minden fenyegetését is, amíg ki nem pusztít benneteket erről a jó földről, amelyet nektek adott Istenetek, az Úr. Ha megszegitek Isteneteknek, az Úrnak a szövetségét, amelyet ő rendelt nektek, ha elmentek, és más isteneket tiszteltek, és azok előtt borultok le, akkor föllángol majd ellenetek az Úr haragja, és hamarosan kipusztultok erről a jó földről, amelyet nektek adott.

Kedves Testvéreim! Ez a fejezet az idős Józsué elővigyázatos tanácsait és engedelmisségre hívó felszólításait tartalmazza. Egyfajta végrendelet Józsué részéről. De vajon miről tanúskodik?

1-6. vers:

A terület elfoglalása után elérkezik a nyugalom időszaka. A nyugalom időszakában pedig illik emlékezni a harcokra, Isten vezetésére és áldásos munkájára. Ugyanis nem erőszakos és előre jól megtervezett emberi térfoglalás történt, hanem Isteni ajándékozás. Józsué megismétli a honfoglalás előfeltételeit, amit a zsoltáros refrénszerűen használ: „Csak Istennél!” (Zsolt 62) Az alap az Úrral kötött szövetség. Az alap az erős Istennel fenntartott kapcsolat. Isten alapvető ajándéka, kegyelmi jele a föld és annak megáldása. Nem a harcmódor, nem a taktika, hanem az Úr irgalmának a lenyomata minden. Igaza van Jakab apostolnak: **„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, a kinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.”** (Jk 1,17) Hiszed-e ezt drága testvérem? Nem tudom, hogy Ki örömd forrása? Nem tudom, hogy valaha érezted-e az Úr általi megajándékozottságot? Isten „szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket.” (Ef 1,6) Elég a kegyelem, amely megjelent Krisztusban, mert „őbenne élünk, mozgunk és vagyunk. (ApCsel 17, 28)

7-11. vers:

Józsúé beszél az igazi veszélyről is, amit a kánaáni népek jelenléte okoz. Nem lehet velük is és Istennel, az egyedüli Szabadítóval is, kompromisszumokat kötni. Józsúé a vallási és hitbeli életvitelre figyelmeztet. A kapott föld nem válhat az imádás tárgyává, csak eszköz maradhat mindahhoz, amit Isten rajta rendelt Izráel számára. A hit nem maradhat csak az ajkak pusztá vallomása, szükséges, hogy az élet minden területére kiterjedjen. A cél és a kirótt feladat elszakadni az idegen népektől és ragaszkodni az Úrhoz, mert Izráel továbbra is egy erős és nagy szövetségesre építhet, az Úrra. Drága testvérem! Kivel szövögeted bizalmasan az életed? Ki az, akivel pontról pontra, lépésről lépésre megbeszélsz mindent? Van, akiben megbízol? Van, akire teljesen ráhagyatkozol? Van, akivel nem kötsz kompromisszumokat, mert tudod, hogy Ő jobban tudja? Ő a szívek és a vesék vizsgálója?

12-16.vers:

A szövetségkötés már adott. A hűség az hűség. A hűtlenség pedig elhagyás. „A **teljes szív, a teljes lélek, a teljes erő**” nem véletlenszerű követelmény az Úr részéről még az istentiszteleti liturgiában sem: „Halld meg, Izráel: Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr! Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!” (VMóz 6,5) Hány ember él a teljesség igénye nélkül él! Hány ember gondolkodik, beszél és cselekszik a teljesség igénye nélkül! Hány ember a teljesség igénye nélkül...!

Istennél nincs aranyközépút! Egy út van, egy igazság és egy élet van! Egyedül Jézus Krisztus! Izráel ezzel az Úrral gyökeret ereszthet a tejjel és mézzel folyó Kánaánban vagy teljesen kitörölheti Őt az Úr a föld színéről! A döntés Isten népének a kezében van, ahogyan Jézus mondja: „Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.” (Mt 6,24)

Igaza van Marot Kelemennek, aki a 115. zsoltárt így ültette át református énekgyűjteményünkbe:

5. De te, Izráel, Istenben bízzál, És az Úr Istenhez ragaszkodjál: Ő paizsod tenéked! Áronnak háza, Istenben bízzál, A nagy Úr Istenhez ragaszkodjál: Ő megsegíthet téged!

6. Istenfélők, bízzatok Istenben, Higgyetek az ő segedelmében, Bízzatok e paizsba! Megemlít az Úr, mert szeret minket, És Izráelhez nyújtja kegyelmét, Áron házat megáldja.

7. Ő megáldja a kicsinyt, a nagyot, Kik őtet félik, mint ő Urokat, És kik szolgálják őtet. Az Úr titeket bőven megáldjon, Sok áldásival megsaporítson, És minden nemzedéket!

8. Megáld a nagy Úr Isten titeket, Ki teremté a mennyet és földet Minden szép ékességgel. Ő magának az eget megtartja, Földet az emberfiaknak adja, Hogy azt meglakják széjjel.

Aki szeretné elénekelni a zsoltárt, annak egy kis segítség:

<https://www.youtube.com/watch?v=4BKCwwzbEG4>

Közének: 158. dicséret: „Ha te meg nem tartasz...”

Textus: Pál apostol az Efézusiakhoz 6, 1-4

Kedves Testvéreim! A szülők és gyermekeik! (lásd. Kol 3,20-21)A legmélyebb kapcsolatok egyike. Örömünk a gyermek, de felelősségünk is.

„Gyermekek! Engedelmeskedjete szüleiteknek az Úrban, mert ez a helyes. „Tiszteld apádat és anyádat”: ez az első parancsolat, amelyhez ígéret fűződik, mégpedig ez: „hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön.”

1-3. vers:

Pál a gyengébb fél meghatározásával kezdi értekezését. A gyengébbnek, a sebezhetőbbnek, a védtelenebbnek engedelmeskedni kell. Még hozzá nem akár Kinek a figyelme, a félelme és törődése alatt. Ez az engedelmisség az Úrban teljeseedik be. Ez az engedelmisség az Istennel teljes és egész, azért, mert az Úr az élet adományozója. Az Úrban való engedelmisség helyes, igazságos, hiszen Ő maga rendelte el: „Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az Úr ad neked!” (IIMóz 20,12; VMóz 5,16) Az igazság és a helyesség Isten törvényének a megtartása. Pálóczi Czinke István Arany ABC-je is ezzel kezdődik, a családdal és Benne az Úrral: „Atyádat, anyádat tiszteld, Hogy Isten áldását megnyerd.”

Ott lakozik az Úr a mi családjainkban? Van helye az engedelmisségnek Isten nélkül? Ki által tanuljuk meg az engedelmisséget, hanem az Atya-fiúi kapcsolat által: „Igen, Atyám, mert így láttad jónak.” (Mt 11,28) A tisztelet félelmet kelt, de nem istenítő jelleget kell, hogy öltön. Szó szerint a tisztelet félelmet jelent, de nem félelemből engedelmeskedik, hanem Istenfélelemből. Aki tiszteli az Urat, tiszteli szüleit, mert tudja, hogy az Úr rendelte őket őrizőkül. A szülők őrző-védő szolgálatot végeznek Isten akaratából, egy időre kapták gyermekeiket Istentől, hogy gondozzák és ápolják őket. A gyermek ugyanis az ígéretek hordozója. A holnap és a jövő várományosa. Egyetlen parancsolat a szülői tisztelet, amelyhez ígéret fűződik. Ez pedig a földi jó hírt tartalmazza. Itt a Földön élhető evangélium hangzik: **„hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön.”** Ebben benne van a kapcsolattartásnak minden alapvető információja. A jó dolog engedelmisséghez kötött, a hosszú élet pedig az Úr félelméhez. Milyen

alapinformációid vannak Istentől családodra, gyermekeidre nézve? Milyen ígéretekkel rendelkezél, drága gyermek, amikor rátekintsz az Úrra és szüleidre? Milyen a te belső és külső engedelmisséged? Hogyan éled meg / Hogyan élted meg a szüleidnek való engedelmisséget? Nehéz / kemény volt? Ebben az ígéletben minden alapinformáció megtalálható, amely az egészséges családi viszonyt ápolja. *Isten nem akar mást, csak azt, hogy mindenki megtalálja a helyét a saját kis- és nagy családjában.* Elengedhetetlen a saját helyem meglátása az egészséges család fejlődéséhez. A generációk közötti feszültségek leküzdéséhez vissza kell térnünk a bibliai alapokhoz. Nem a világ lett más, hanem benne az ember: a gyermek, a szülő, az anya, és az apa. Nem a kor különbözik az előzőtől, hanem benne az ember hozzáállása: a gyermek, a szülő: az anya és az apa látásmódja. Hogy látod te saját őseidet? „Őskövületek” a gondolkodásban? Hogy látod te saját gyermekeidet? Előrehaladottak a tudományban? Több lehetőségük van, de vajon megmaradtak az engedelmisség útján? Tudnak a zsoltárossal könyörögni: „Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!” (Zsolt 139,24) Az engedelmisség ösvénye az örökkévalóság útja!

„Ti apák pedig ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek az Úr tanítása szerint fegyelemmel és intéssel.”

4. vers:

Pál apostol az apákat szólítja meg, akik abban az időben a legnagyobb felelősséget hordoztak a családban. Érdekes, hogy Pál apostol a direktív tanításra teszi a hangsúlyt, amiben helye van a mindenre kiterjedő figyelemnek és az intésnek.

Figyelem és intés. Ezek azok a dolgok, amiket az Úr is eszközölt Izráel nevelésénél. Hiszen Izráel - a választott nép, is tudott is tudott engedetlen gyermek lenni és az is maradni: *„Még gyermek volt Izráel, amikor megszerettem, Egyiptomból hívtam ki fiamat. Minél jobban hívtam őket, annál jobban távolodtak tőlem: a Baaloknak áldoztak, és a bálványoknak tömjéneztek. Pedig én tanítottam járni Efraimot, kézen fogtam őket, de ők nem tudták, hogy én viseltem gondjukat. Emberi kötelekkel vontam őket, a szeretet kötelékével. Úgy bántam velük, mint mikor valaki arcához emeli gyermekét: jóságosan enni adtam nekik.”* (Hós 11,1-5)

A szülő vezetése nélkülözhetetlen a gyermek fejlődésében. Ahogyan az Úr vezette választott gyermekét, úgy kell minden családapának édesatyaként odaállni az élre és terelni a gyermeket. Jó erkölcsi nevelést kell adni a gyermekeknek. Isten Igéje figyelmezteti a családfőket, amit nekik kell megtenni, azt nem lehet megspórolni. Eltékozolt idő nem létezik a gyermeknevelésnél. Elfecsérelt minden olyan időszak, amit nem arra fordítunk, amire Isten szánta a

családban. Amit a szülőnek kell megtanítani, azt nem végezheti el a pedagógus, a nagyszülő, a keresztapa vagy a jószágos nagybácsi.

Emellett a szülőnek tudni kell bánni a szavakkal és a tettekkel. Sohasem sem szabad kiskorúsítani a gyermeket. A gyermekek megalázása, leigázása a Szentírás alapján nem állja meg a helyét. Ez nem fér bele a tiszteletadásba, amit Isten megkíván. Elerőtlenedik minden gyermek, amelyik ilyen atrocitásoktól szenved. A család vezetőjének lenni, nem csak kiváltságokkal jár, hanem felelősségteljes szolgálat az Úrban. Nem a megalázás színhelye a családi fészek, hanem a teljes Isten előtti alázat megélése, ahogyan olvassuk Mózes szüleinél: *„Hit által rejtegették Mózes születése után három hónapig szülei, mert látták, hogy szép a gyermek, és nem féltek a király parancsától.”* (Zsid 11,23)

Utóima

Buzdítom a kedves testvéreket, hogy a családokban tartsanak imaközösséget. Mindenki azért imádkozzék, ami megérintette az igéből és vallja meg gyengeségét az Úr előtt.

Úri imádság

Áldás: „Most azért igyekezzetek szívvel-lélekkel keresni Isteneteket, az Urat. (IIKrón 22,9a)

Záró ének: 128. zsoltár 1-3: „Boldog az ember nyilván...” _